

Časopis Farního sboru Českobratrské církve evangelické ve Valašském Meziříčí

Duben 2019 / 204

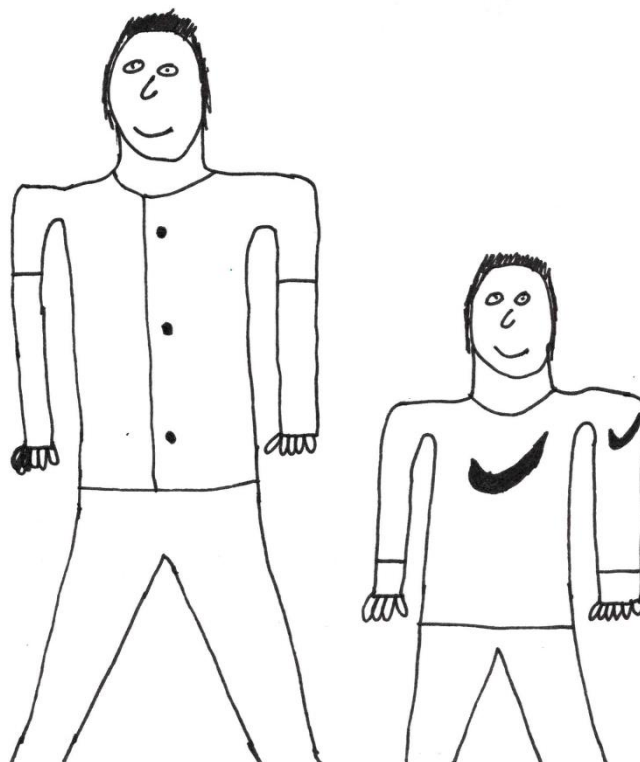
I vstal a šel k svému otci. Když ještě byl daleko, otec ho spatřil a hnut lítostí běžel k němu, objal ho a políbil. Syn mu řekl: „Otče, zhřešil jsem proti nebi i vůči tobě. Nejsem už hoden nazývat se tvým synem.“ Ale otec rozkázal svým služebníkům: „Přineste ihned nejlepší oděv a oblečte ho; dejte mu na ruku prsten a obuv na nohy. Přiveďte vykrmené tele, zabijte je, hodujme a budme veselí, protože tento můj syn byl mrtev, a zase žije, ztratil se, a je nalezen.“ A začali se veselit. Starší syn byl právě na poli. Když se vracel a byl už blízko domu, uslyšel hudbu a tanec. Zavolal si jednoho ze služebníků a ptal se ho, co to má znamenat. On mu odpověděl: „Vrátil se tvůj bratr, a tvůj otec dal zabít vykrmené tele, že ho zase má doma živého a zdravého.“ I rozhněval se a nechtěl jít dovnitř. Otec vyšel a domlouval mu. Ale on mu odpověděl: „Tolik let už ti sloužím a nikdy jsem neporušil žádný tvůj příkaz; a mně jsi nikdy nedal ani kůzle, abych se povесelil se svými přáteli. Ale když přišel tenhle tvůj syn, který s děvkami prohýřil tvé jmění, dal jsi pro něho zabít vykrmené tele.“ On mu řekl: „Synu, ty jsi stále se mnou a všechno, co mám, je tvé. Ale máme proč se veselit a radovat, poněvadž tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije, ztratil se, a je nalezen.“ (Lk 15,20-32)

Milí přátelé, členové a příznivci českobratrského evangelického farního sboru ve Valašském Meziříčí,

srdečně Vás jménem staršovstva našeho sboru zdravím v postní době, před Velikonocemi.

Na začátku jsem nechal otisknout jen část příběhu, který ovšem všichni dobře znáte: o dvou synech (jednom marnotratném a druhém vzorném a lpícím na spravedlnosti) a o nesmírně milosrdném otci.

Syn, kterého už to doma štve a je mu tam těsno, chce vyrazit do světa, ale

obr. Kryštof Tkáčik: Otec a syn

nemá peníze, a místo toho, aby o nějaké požádal, tak chce po otci svůj dědičný díl. To je úplně nepředstavitelné, aby dostal část majetku, se kterou otec jistě hospodařil - Ježíš to schválně přiostrňuje. Nevím, jak je možné, aby dostal polovinu otcova jmění, nicméně to před odchodem z domu zpeněžuje (jak asi otci bylo, když to viděl?).

Synův odchod z domova není jen touha po svobodě od těsných rodinných pout: syn jedná převráceně - jako by otec byl už mrtev nebo jakoby si otcovu smrt skoro přál. My lidé jsme už mnohokrát v historii (osobní, národní i obecně lidské) dali najevo, že chceme žít emancipovaně a nezávisle na Bohu, *jako by Boha nebylo*. Jenže *být úplně svůj* (s tím, že mi všichni mohou vlézt na záda) vede nevyhnutelně k tomu *být sám*. Protože život je sdílení, společenství a život ve vztazích (i když jich nutně nemusí být mnoho), ale smrt (ta duchovní) je konec vztahů.

Když v daleké zemi mladší syn rozmařilým životem majetek rozházel, přišel hladomor a on zůstal sám. V nouzi se uchýlil jako pasák vepřů, což byla pro Žida nejhorší možná potupa (prase bylo a je pro Židy nečisté zvíře).

Právě v tu chvíli ale došlo ale k něčemu požehnanému: *Šel do sebe, usebral se*, došlo mu, že námezdní dělníci u jeho otce se mají lépe než on, a řekl si: „*Vstanu, půjdu k svému otci a řeknu mu: Otče, zhřešil jsem proti nebi i vůči tobě. Nejsem už hoden nazývat se tvým synem; přijmi mne jako jednoho ze svých nádeníků.*“ (18-19)

Vidíme ho přicházet k otcovskému domu: jeho táta ho vyhlíží (jako by ho nepřestal vyhlížet), vybíhá mu vstříc (ve starověku nepředstavitelné) a dříve, než mu syn cokoli stačí říct, tak ho obejmě a políbí. Nečeká, jaké vyznání vin z něj vypadne.

V náruči otci říká: „*Nejsem už hoden nazývat se tvým synem.*“ - Načež otec - *vším, co dělá* - dává najevo, že *je* stále jeho synem. Věřím, že když přijdeme před Boží tvář s prosbou (ve smyslu tohoto podobenství): „Přijmi mě jako jednoho ze svých nádeníků“, pak - věřím - Bůh řekne: „Ale ty jsi přece můj syn, moje dcera!“

Marnotratnému synu předal otec nové šaty, boty a (pečetící) prsten. Jakoby chtěl naznačit, že ospravedlnění a odpuštění znamená, že člověk je prohlášen za spravedlivého, resp. není odsouzen - tomu se říká milost. Není to proto, že si to syn zasloužil nebo odčinil, ale proto, že na něj otec *pohlíží jako na člověka, který nic zlého neudělal*, a dává to všem okolo najevo.

Myslím, že na tomto příběhu je lépe než jinde v Bibli vidět, co je to pokání (ve Starém zákoně je to *návrat* k Bohu, v Novém zákoně *změna smýšlení*) - zde je to obojí. A také je tu krásně vidět, co je to radost z odpuštění, z nalezení, z toho, že jsem nalezen, přijat, že je mi odpuštěno, že se mohu s někým smířit a on se mnou.

Proč o tom píšu nyní před Velikonocemi? Neměl jsem spíš připomenout něco z Ježíšova pašijního příběhu? Možná jste si v podobenství také všimli zvláštního refrénu: „*Tento můj syn/tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije, ztratil se, a je nalezen.*“

Na začátku syn jedná, jako by už táta umřel. Táta to prožije opačně: myslí si, že už ho nikdy v životě neuvidí - a to je, jako kdyby umřel (lidé tehdy neměli možnost být nějakým způsobem na dálku v kontaktu jako dnes, a když ani nevěděli, kde ten druhý je, nemohli mu ani poslat dopis). A na konci podobenství se otec raduje ze „vzkříšení“ syna.

Jak blízko můžeme být smrti, když nechceme za nic na světě odpustit, když druhého člověka už nechceme vidět? Jak blízko jsme vzkříšení, když prolomíme ledy chladného či zamrzlého vztahu, když dojdeme ke smíření, když se po letech opět setkáme?

V neděli jsem se snažil vysvětlit, jak Ježíš chápal (podle tohoto podobenství) hřích a milost, „zatracení“ a „spásu“: spása je být doma, v Otcově domě. Proti tomu stojí to druhé: být daleko od Otce, odcizit se, zažít to, že vnitřně *nejsem doma*... V Itálii píšou na úmrtních oznámeních ne tu dvojitou nepravdu jako my, že nás druhý *navždy* (jako bychom nevěřili, že se setkáme) *opustil* (jako by to bylo dobrovolně!), ale prosté: „vrátil/a se do Otcova domu“.

Když budeme přemýšlet o Božích nárocích na náš život, o Kristových slovech, která nám někdy přijdou šílená, neříkejme, že to tak nemyslí, že dnes je jiná doba, že bychom Boží nároky na náš život, na naši pravdivost a laskavost neměli brát vážně... Přiznejme si, že někdy děláme fatální chyby, a zároveň věřme, že nám Bůh odpouští, že je ochoten odpustit to, co by člověk nikdy neodpustil.

Jak často jsme v pozici staršího syna... - my, kdo si myslíme, že přece jen nejsme tak hrozní jako někteří jiní... Kdykoli sami sebe vnímáme jako elitu, když podléháme pocitu samospravedlnosti, pak odmítáme chápat tajemství Boží, že hřích se může pokáním stát "šťastnou vinou", jak se to zpívá v jednom velikonočním chvalozpěvu, který začíná slovy „Zajásejte, radujte se“. Bůh nám nejen odpouští, ale může zlé věci obrátit v dobré, a tak dokonce i díky nějaké větší vině můžeme poznat větší hloubku Božího odpuštění (proto „šťastná vina“).

Sestry a bratři, takto vyprávěl Ježíš o Bohu a o nás. Sám se stal Božím vyslancem, šel pro nás do daleké země, probudil v nás touhu po otcovském domu, vzbudil v nás ten pravý zármutek (který vede k pokání - 2Kor 7,9-10), abychom nebyli spokojení sami se sebou, a jednou nás dovede až do Boží náruče. Stálo ho to život, ale vstal z mrtvých, a díky tomu se už nikdo z nás nemusí děsit smrti, vždyť říká: „*Já jsem živ a také vy budete živi*“ (Jan 14,19b).

V rubrice „Staršovstvo“ si můžete přečíst o dalších *sluchátkách*, které jsme se rozhodli přikoupit do kostela. Vloni jsme realizovali projekt nazvaný „digitalizace Farního sboru ČCE ve VM“ - díky němu nahráváme bohoslužby a můžeme je vysílat přes internet. Protože bratr Pavel Bartoň pracoval zadarmo a našel řešení, které je dobře funkční a přitom levné, tak nám zbyly peníze na sluchátka. Z prostředků na „Diakonické a rozvojové projekty“ jsme na tento projekt obdrželi celkem 42.631,- Kč. Jsme vděční za to, že jsme z „restitučních náhrad“ obdrželi loni nejen tyto prostředky, ale i 81.984,- Kč na rekondiční pobyt pro seniory a klienty střediska Diakonie, o kterém jsem už psal v říjnu. Ústředí církve nám pomohlo tyto pobyty obnovit; letos na podzim chystáme další, s větší podporou našeho sboru, velkorysých dárců a snad i Města.

Srdečně Vás zveme do společenství lidí, kteří jsou hříšní tak jako ostatní, ale radují se, že jim Bůh odpouští a že jsou si před ním rovni. Přeji Vám požehnané velikonoční svátky, kdy to můžeme společně oslavit.

Srdečně Váš *Daniel Heller*

Jubilanti

Eliška Adámková
Marie Foltová
František Palacký
Milan Cedidla
Jan Zajíček

Jaroslav Toman
Emílie Buryšková
Karla Stržíňková
Daniel Košťál

Staršovstvo

- Reminiscence
Poděkování setře Líbě Jelínkové za pohoštění při vzdělávání presbyterů v našem sboru. Staršovstvo děkuje brigádníkům. Konal se eku-výšlap. Pohřby sestry Škrabánkové a Hambálkové. Chaverut. Sborové shromáždění.
- Bratr farář Heller navrhuje název časopisu Svítání nebo Rozbřesk.
- Volba dozorčí rady střediska Diakonie ČCE ve Valašském Meziříčí. Schůze staršovstva byla jako volební ohlášena ve sboru podle § 8 Církevního zřízení. Staršovstvo je způsobilé jednat a usnášet se, volby se účastnila nadpoloviční většina členů staršovstva. Volba byla provedena tajným hlasováním s pomocí hlasovacích lístků. Jednotliví kandidáti získali tyto počty hlasů: L. Fuksová 8, R. Matalíková 8, J. Tkáčik 8, M. Hrtusová 7, M. Semančíková 7, T. Jelínek 7, M. Štefanová 2 jako náhradník. Dva volební lístky byly neplatné. Následně jsme zvolili zbylé dvě náhradnice Alenu Frňkovou a Eva Žambochovou. Dozorčí rada střediska Diakonie ČCE ve Valašském Meziříčí byla zvolena ve složení: L. Fuksová, R. Matalíková, J. Tkáčik, M. Hrtusová, M. Semančíková, T. Jelínek. Jako náhradnice byla zvoleny M. Štefanová, A. Frňková a E. Žambochová.
- Další termíny
  - Den Diakonie - neděle 26.5.2019 – bohoslužby od 9.30h proběhnou v hospicové zahradě, cimbálový koncert v 11.00hod v našem kostele, odpoledne další program
  - 28. – 29.9.2019 sborový výlet
- Dozorčí rada střediska Diakonie
  - sestra Hrtusová a bratr Jelínek informovali o posledním zasedání Dozorčí rady
- Finanční informace
  - probíhá postní sbírka na Diakonii
  - byla vyřízena pozůstalost po bratru Jaroslavu Bechném ve výši 68 000,-Kč
- Hospodářské záležitosti
  - Byla provedena kontrola hasicích přístrojů.
  - Oprava podlahy ve velkém a malém sále: probíhají nátěry podlahy, bude následovat malování, montáž topení, předpoklad ukončení prací je 12.4.2019.
  - Židle do sálu - nabídky od firmy TON a od firmy JELÍNEK. Staršovstvo hlasovalo.
    - židle TON Dejavu 054 celodřevěná: 6 hlasů
    - židle JELÍNEK Seba čalouněná stohovací: 3 hlasy

- Stoly z masivního dubu Rustik - objednat 6ks u firmy JELÍNEK
- Lišty po obvodu ve výši opěráku a u země z masivního dubu Rustik - objednat u firmy JELÍNEK, odstín určí arch. Odstrčilová.
- Bezbariérový vstup do kostela - vyjádření ing. Hurtové z památkového úřadu: bezbariérový návrh se zrušením části plotu není akceptovatelný. Sestra Carbolová sdělila, že není třeba projektová dokumentace pro další projednání na stavebním úřadě. Byl předložen kompromisní návrh řešení s nájezdovou rampou na schodiště. Staršovstvo odhlasovalo setrvání na původní variantě se zrušením části plotu a plynulým nástupem do kostela.
- Byla provedena renovace klik u dveří.
- Webová kamera v kostele včetně sluchátek funguje, bude propojeno na Youtube na našich www stránkách, br. Heller poprosí o pomoc bratra Dušíka.
- Je třeba koupit nový vysavač - vybere sestra Jarmila Valchářová.
- Budou zakoupeny ještě jedna „dámská“ sluchátka.
- Kolaudace přístřešku na dvorku - řeší bratr Mikš.

ze zápisu Tomáše Jelínka

Sborové shromáždění

Zkrácený zápis ze sborového shromáždění Farního sboru Českobratrské církve evangelické ve Valašském Meziříčí konaného dne 31. března 2019

Sborové shromáždění zahájil bratr kurátor Martin Fojtů, který také jeho jednání předsedal. Zapisovatelem byl zvolen bratr Tomáš Jelínek, ověřovateli zápisu byli zvoleni bratři Daniel Košťál a Pavel Hromádka. Skrutátory byli zvoleni sestra Daniela Valchařová, Libor Nejedlý

Byly předneseny tyto zprávy:

Zpráva kurátora sboru za rok 2018, kterou přednesl bratr kurátor Martin Fojtů.

Zpráva kazatele sboru za rok 2018, kterou přednesl bratr farář Daniel Heller.

Zpráva o nedělní škole za rok 2018, kterou přednesla sestra Ľubica Trusinová.

Zpráva o spolku Communio Viatorum za rok 2018, kterou přednesl bratr Václav Fuksa.

Zpráva o hospodaření sboru za rok 2018, připravila Eva Janírková, přednesl T. Jelínek.

Zpráva revizorů sborového hospodaření za rok 2018, přednesla Jarmila Valchařová.

Zpráva o mládeži sboru za rok 2018, kterou vypracoval bratr Jindřich Jelínek.

Zpráva za Diakonii ČCE – střed. ve Val. Meziříčí, přednesl ředitel střediska Miloslav Běťák.

Poté sborové shromáždění vzalo všechny výše uvedené a přednesené zprávy na vědomí. Sborové shromáždění schválilo účetní uzávěrku sboru za rok 2018 a schválilo rozpočet sboru na rok 2019. Sborové shromáždění přijalo usnesení navržené ve zprávě o hospodaření sboru, že výsledek sborového hospodaření v roce 2018 bude přeúčtován na účet vlastní jmění.

Br. kurátor Martin Fojtů zakončil sborové shromáždění. Bohoslužby dále pokračovaly přímluvnou modlitbou.

ze zápisu Tomáše Jelínka

Zpráva kazatele za rok 2018

Milé sestry a milí bratři,

zatímco br. kurátor podal zprávu o činnosti staršovstva, má zpráva se týká bohoslužeb, dalšího setkávání, pastorační práce a mé práce mimo sbor.

Bohoslužby se konaly v loňském roce 59x, Večeři Páně jsme slavili 26x. Při bohoslužbách posloužili čteným či vlastním kázáním br. Martin Fojtů (3x), sestra Pavla Taurková, br. Daniel Bartoň (2x), seniorátní farářka Jaroslava Michnová, bratr Pavel Trusina (3x), bratr Tomáš Jelínek (2x), dále farář Radek Hanák z Růžďky („vyměnili jsme se“ kvůli křtu v Růžďce), farář Jan Krupa (výměna při volbě) a farář Josef Hurta ze Stříteže („vyměnili jsme se“ 26.12.). Všem domácím i hostům děkuji za jejich ochotu ke službě. Kázání pro děti jsem měl 1x za měsíc, tedy častěji než dříve, protože máme málo učitelů v nedělní škole. Děkuji Vám všem, kdo doprovázíte zpěv při bohoslužbách (Daniel Košťál, dále Líba Jelínková, Věra Jelínková, Daniela Valchařová), a mládežnickému komornímu orchestru. Děkuji nejen všem hudebníkům, ale také těm, kteří spolu se mnou při bohoslužbách slouží, ať jsou to presbyteři, mládež nebo děti. Děkuji všem vyučujícím v nedělní škole za jejich službu.

Bohoslužby v Domově pro seniory Seniorpark se konaly se čtrnáctidenní pravidelností (a díky vstřícnosti vedení Domova téměř vždy i v době karantény). Děkuji všem, kteří tam se mnou chodí a povzbuzují klienty Domova pro seniory i mne. V DpS Seniorpark mne zastupovali br. Jan David, br. Daniel Košťál, br. Pavel Trusina a bratr farář Miroslav Jelinek a br. jáhen Radek Hanák. Br. Košťál také pravidelně doprovází společný zpěv, stejně jako na bohoslužbách v Hospici a v Domě sociálních služeb. Několikrát jej zastoupila ses. Daniela Valchařová. V Domě pro seniory v Rožnově konáme bohoslužby každý druhý pátek a střídáme se s farářem Josefem Hurtou.

Biblická hodina se konala pravidelně. Probírali jsme biblická čtení z následující neděle. Biblické hodiny se pravidelně účastní i dva neslyšící bratři. Děkuji mnohokrát sestře Ľubici Trusinové, která téměř při každé biblické hodině tlumočí výklad i diskusi do znakové řeči a znakovou řeč do češtiny a tlumočí téměř každou neděli i při bohoslužbách.

Na skupince větších dětí v týdnu jsou nyní jen tři děti. Začala se ale scházet skupinka nejmenších dětí a jejich rodičů.

Prožili jsme slavnost konfirmace, tři ze čtyř mladých mužů se účastní pravidelně bohoslužeb i schůzek mládeže, které se obnovily; scházíme se každý pátek. O mládež pečujeme společně s br. Tomášem Vémolou z BJB, který studuje na ETS a v našem sboru dlouhodobě vykonává svou praxi. Za jeho nasazení jsem mu velmi vděčný.

Mládež se v našem sboru věnuje dětem a dorostu, pořádají pro ně víkendovky a tábory, za což bych chtěl mnohokrát poděkovat, jakož i sdružení Communio viatorum. Pravidelnou aktivitou je také sborový zpěv či pěvecký kroužek. Ses. Libuši Jelínkové děkuji za pravidelný nácvik a obohacení bohoslužeb.

Tradicí v našem sboru jsou pravidelné sborové dny. V lednu nám sestra Dana Hurtová povídala o pomoci a poradenství pro ženy a dívky v poradně v Rožnově. V únoru jsme měli na programu koncert Smyčcového orchestru Pavla Josefa

Vejvanovského (J. Haydn: Sedm slov Kristových, s průvodním slovem faráře Pavla Prejdy). V březnu jsme se zúčastnili programů v rámci Měsíce přátelství s Izraelem (Chaverut), v dubnu (po Velikonocích) jsme prožili ordinaci br. Daniele Bartoně a jeho pověření ke službě výpomocného kazatele ČCE a sborový den se synodním seniorem Danielem Ženatým. V květnu jsme slavili Den Diakonie se společnou bohoslužbou na zahradě Hospice s kázáním ses. f. Radky Včelné a s dalším programem. V červnu proběhla tradiční „škvařenica“. V září jsme při sborovém dnu vzpomínali na prázdniny. V říjnu (na díkčinění) byl naším hostem bratr farář Jan Trusina - jeho odpolední přednáška měla název „Moje cesta v ČCE“. V listopadu jsme přivítali bratra faráře Jiří Bureše, který přednášel na téma „Církev dvojí tváře?“.

V červenci jsme přijali pozvání rodiny Jelínkových na již tradiční akci Harta Open. V červnu jsme také jeli na sborový zájezd na Súl'ovské skály.

Další pravidelnou měsíční aktivitou jsou sborové večery, při kterých jsme loni dokončili promítání filmů z cyklu Dekalog od režiséra Krzysztofa Kieślowskiego. V červnu a v prosinci jsme se tu opět setkali se sestrami a bratřími z Velké Lhoty. Poslední den v roce jsme se sešli ke sborovému silvestrovskému večeru.

V lednu a v únoru proběhly čtyři ekumenické bohoslužby, tradičně s velkou účastí. Na ekum. bohoslužby navázaly ekumenické výlety (během roku proběhly čtyři) a tři ekum. večery chval. Na Zelený čtvrtek jsme společně pořádali čtení Bible na náměstí a 17.11. se poprvé konala ekumenická bohoslužba (v katolickém kostele). Ekumenická modlitební setkání se i nadále konají každý měsíc, a jsou velmi plodná. I v loňském roce jsem byl také pozván na ekum. bohoslužbu do sousední farnosti v Kelči.

Během roku proběhla v našem kostele řada koncertů: tři koncerty ZUŠ pro naše partnerské středisko Diakonie, dva koncerty uskupení *Ensemble Baroque*, dále koncert pěveckého sboru *Ondráš* z Nového Jičína a před Vánoci koncert skupiny *Gympleři* a provedení *České mše vánoční* od Jana Jakuba Ryby po taktovkou Aleny Jelínkové. Podpořili jsme koncert klavíristy Daniela Juna v ZUŠ.

Náš sbor se také zapojil do Noci kostelů a do Muzejní noci. Na programu byla vernisáž výstavy o historii ČCE, koncert varhanice Daniely Valchářové a pěvkyně Nicole Sklářové, další pokus o mezináboženský dialog a paralelně již tradiční hra pro děti.

Někteří jsme se zúčastnili seniorátní evangelické neděle na Vsetíně, shromáždění k výročí vzniku naší církve v Pardubicích, výročí ČCE ve Zlíně a výročí ČCE v Obecním domě v Praze, dále ordinace sestry Jaroslavy Michnové za seniorátní farářku v Jasenné a instalace našeho bývalého praktikanta Jana Mikschika za faráře v Krouně. Zúčastnili jsme se také Dne památky obětí holocaustu, odhalení nového pomníku obětem 1. světové války a symbolického zasazení „Lidické hrušně“ na ZŠ Žerotínova. Účastnili jsme se několika přednášek pořádaných Českou křesťanskou akademií, setkání kurátorů a místokurátorů, konventu na Vsetíně, seniorátního shromáždění Jeronýmovy jednoty a grilování stacionáře na zahradě Hospice. Někteří z nás se účastnili tradičního pochodu po toleranční cestě *Benešky – Velká Lhota*.

Hostili jsme vzdělávání presbyterů v rámci vzdělávacího cyklu výpomocných kazatelů v našem velkém sále, návštěvu zahraničních hostů v našem sboru v rámci

oslav 100. výročí vzniku naší církve a návštěvu z partnerského seniorátu z Německa.

V září jsme uspořádali rekondiční pobyt seniorů v Sola Gratia Bystřice pod Hostýnem, na které nám většinou prostředků přispěl grantový systém ČCE.

Ze sborové statistiky a služebností bych uvedl následující:

- Do našeho sboru se přistěhovala sestra Jana Binderová, roz. Bosáková.
- Manželství před Bohem i před církví uzavřeli v našem sboru svatby Michaela Bělunková a Martin Červenka, a Jana Bosáková a Martin Binder. Ve VMP v Rožnově jsem oddával Pavlu Poláškovou a Miroslava Křenka.
- Boží život ve křtu přijali v našem sboru Charlotta Luisa Kvasničková, Daniel Trusina a Libor Daniel Nejedlý.
- Ke vzkříšení jsme s Božím slovem vyprovodili sestry Milenu Šustalovou, Ilonku Košťálovou, Drahoslavu Svobodovou, Miladu Danišovou a bratry Zdeňka Fabiána a Jana Březovjaka. Někteří z nás se zúčastnili pohřbu sestry Věry Jelínkové v Praze.
- Počet evidovaných členů v kartotéce je 850, o dva nás ubylo (křty a přistěhováním přibyli 4, zemřelo 6 sester a bratří).

V oblasti pastorační bych chtěl poděkovat za živou spolupráci s křesťanskou službou (sborovou diakonií), tedy se skupinkou lidí, kteří jsou ochotni navštěvovat jubilanty, ale také osamělé nebo nemocné lidi. Jsem také velmi vděčný za práci naší pastorační pracovnice ses. Věry Tyalíkové. Děkuji Vám všem, kdo různé lidi ze sboru navštěvujete – a prosím, neostýchejte se o tom mluvit a přijít na setkání křesťanské služby, je dobré, když o sobě i o své práci vzájemně víme.

V rámci spolupráce sboru se střediskem Diakonie docházím do střediska do stacionáře, na porady vedení a další porady a týdně docházím na večerní modlitbu do chráněného bydlení Johannes a na biblické hodiny do služby sociální rehabilitace ve VM a v Rožnově. Ve stacionáři a ve službě sociální rehabilitace ve VM se střídám s farářkou Lenkou Freitingerovou z Pržna, která se sama přihlásila k této službě.

Jsem vděčný, že mohu spolupracovat s aktivním staršovstvem. Zvláštní poděkování patří br. kurátorovi M. Fojtů, že sbor nese na modlitbách a je dělně přítomen u mnoha věcí, a dále br. Janu Zajíčkoví, který nesl a nese na svých bedrech většinu tíhy oprav a zodpovědnost za ně. I loni bylo třeba spousty brigád velkých i menších, často bylo třeba narychlo něco připravit tak, aby mohla začít pracovat odborná firma. Jsem vděčný všem, kdo se brigád účastnili – na kostele, faře i na tábořišti.

Jmenovitě ještě děkuji bratru Karlu Koláčkoví za jeho časté kostelnické služby, br. Jaroslavu Mikšovi za jejich přípravnou práci na stavebním poli, br. Pavlu Trusinovi za pomoc se sborovou agendou a za vyvěšování písní. Bratřím M. Fojtů a P. Bartoňovi a nově br. L. Nejedlému děkuji za nahrávání bohoslužeb.

Aničce Jelínkové děkuji za práci redaktora Našeho časopisu, Evě Janírkové mnohokrát děkuji za vedení sb. účetnictví, Bronislavu Trčkovi za vedení sborového „knihupectví“ (tedy za komisi prodej z nakladatelství a knihupectví Kalich), Aleně Horákové za bezplatné dodávání a aranžování květin na stole Páně a adventního věnce a bratru Zdenkovi Valčíkoví děkuji za vánoční stromečky. Sestře Valchářové děkuji za

vzorný úklid sborových prostor, který koná nad rámec svých povinností a který byl i v loňském roce kvůli stále probíhajícím opravám opět velmi náročný.

Děkuji Vám všem, kdo přivážíte a odvážíte starší či méně pohyblivé účastníky bohoslužeb, kdo distribuujete sborový časopis, i všem, kdo jste připravovali pohoštění pro různé příležitosti. Děkuji všem, kdo se účastníte brigád, přípravy programů a úklidu sborových prostor. Prosím také všechny z vás, kdo se ostýcháte zapojit, přidejte se podle svých obdarování a možností. Vězte však, že i Vaše pouhá přítomnost má velký význam. Děkuji Vám i za vaši finanční štědrost – díky ní je možná běžná práce ve sboru, náročné opravy i podpora dalších lidí a dobrých věcí.

Děkuji Vám všem za pozornost. Prosím za odpuštění, jestli jsem někomu ublížil. Vím, že slovně se to stane snadno, ani o tom nemusím vědět. Děkuji Vám za Vaši shovívavost, pochopení, za přátelství i za přímluvné modlitby.

Daniel Heller

Událo se

Ekuvýšlap neděle 24. 3.

V neděli odpoledne jsme se účastnili dalšího z ekuvýšlapů. Tentokrát z Nového Jičína do Hodslavic naučnou stezkou Františka Palackého. Sešli se zástupci adventistů, baptistů, evangelíků, katolíků a křesťanských sborů. Vyšlo krásné počasí, jen jsme se museli občas schovávat před chladným větrem. Zažili jsme radostné a otevřené společenství.

Zemřelí

Sestra **Jana Hambálková**, pokřtěná jako Jana-Antonie, se narodila rodičům Hedvice a Janu Skácelíkovým 2. 6.1947 v Dřevnovicích. Po základní škole nastoupila v roce 1962 do středního odborného učiliště organizace Pramen Ostrava. Vyučila se v roce 1965 jako prodavačka potravinářského zboží. Bydlela v Tovačově společně se svými rodiči a bratry Františkem a Josefem do roku 1967.

V Přerově, kde byla na praxi v obchodě, se seznámila se svým budoucím manželem Jiřím Hambálkem, který tam sloužil na vojně na vojenském letišti. Vzali se 29.10. 1966 v Tovačově a paní Jana se ve víře takřkajíc přidružila ke svému manželovi, který byl členem evangelické církve. V roce 1967 se přestěhovali do Hošťálkové, odkud pan Jiří pocházel, a kde začala pracovat v prodejně Jednoty Vsetín. V roce 1968 začali stavět rodinný dům ve Valašském Meziříčí.

Dne 6.12. 1970 se jim narodil syn Jiří. Do rodinného domu ve Valašském Meziříčí se nastěhovali v roce 1972. V tomto roce nastoupila do papírnictví ve Valašském Meziříčí. Dne 4.11. 1973 se jim narodil syn Roman. Po mateřské dovolené v roce 1976 nastoupila do podniku Urxovy závody do školní jídelny, kde zajišťovala zásobování potravinami. V této školní jídelně byl velmi dobrý kolektiv, a proto zde pracovala až do důchodu, do kterého odešla v roce 2004. I v důchodovém věku se ráda scházela se svými kolegyněmi.

Od roku 1996 se postupně stala milující babičkou pro své vnučky Lenku, Terezku, Pavlíčku, Elišku a Veroniku. V roce 2009 náhle ovdověla. V důchodu věnovala většinu svého volného času svým vnoučatům, protože bydlela společně se svými syny. Našla si čas i na své záliby, mezi které patřila zahrádka, četba a poslech dechové hudby. Asi nejvíce času v posledních letech věnovala své nejmladší vnučce Verunce, která se vždy těšila na společně strávené chvíle. Velmi ráda se setkávala se svými nejbližšími příbuznými, hlavně bratry a jejich rodinami.

Rodina napsala na konci nekrologu vyznání, které může i nás vést k zamyšlení: „Mrzí nás, že tímto nečekaně rychlým odchodem jsme přišli o možnost vzájemného rozloučení a poděkování za lásku, kterou nám věnovala.“

Sestru Janu Hambálkovou jsem poznal jako spokojenou a vděčnou paní, která měla nesmírně ráda svá vnoučata a statečně nesla úmrtí svého manžela.

Rozloučili jsme se s ní v našem kostele ve čtvrtek 28.3. Ke vzkříšení jsme ji vyprovodili se slovy z Janova evangelia (14,1-5) a z Danielova proroctví (12,1b-3): *V oné době bude vyproštěn tvůj lid, každý, kdo je zapsán v Knize. Mnozí z těch, kteří spí v prachu země, procitnou; jedni k životu věčnému, druzí k pohaně a věčné hrůze. Prozíraví budou zářit jako záře oblohy, a ti, kteří mnohým dopomáhají k spravedlnosti, jako hvězdy, navěky a navždy.*

Jsme smutní, protože všude, kde byla a je láska a kde vnikla smrt, tam není lhostejnost a otupělost, ale bolest. Ale strach mít nemusíme, protože věčnost utvářejí vztahy, které nekončí. A všechno, co žijeme s láskou, přechází s Kristem do vzkříšení.

Daniel Heller

Diakonie

Českobratrské církve evangelické

Diakonie
Valašské
Meziříčí

Diakonie ČCE
– hospic CITADELA

Žerotínova 319/21
Valašské Meziříčí, 757 01
Telefon: 573 034 161- recepce
stredisko@diakoniev.m.cz
www.diakoniev.m.cz
Číslo účtu: 1855020319/0800

Žerotínova 1421
Valašské Meziříčí, 757 01
Telefon: 571 629 084 - recepce
hospic@citadela.cz
www.citadela.cz
Číslo účtu: 94-2556380247/0100

Darovánek

Dobročinný obchod Darovánek zahájí svůj provoz pro veřejnost 13. května.

V mobilním domku, který nám věnovala společnost ČEZ a Saint Gobain, bude fungovat také Klub 3D. Stejnomený projekt Klub 3D je financován s podporou Grantového systému ČCE pro diakonické a rozvojové projekty. Cílem tohoto projektu je rozvinutí práce s dobrovolníky v Diakonii ve Valašském Meziříčí. Pokud zvažujete, že byste mohli hodinu týdně věnovat někomu, kdo to potřebuje, neváhejte se na mě obrátit. Ráda Vás nezávazně seznámím s možnostmi dobrovolnické práce v Diakonii. Nabízím také prezentace o dobrovolnictví ve vaší firmě či škole. Dejte svému životu nový rozměr – staňte se dobrovolníkem. Uděláte radost a bude Vás to bavit 😊

Těším se na Vás. *Alena Hellerová,*
koordinátorka dobrovolníků

Provoz Darovánku

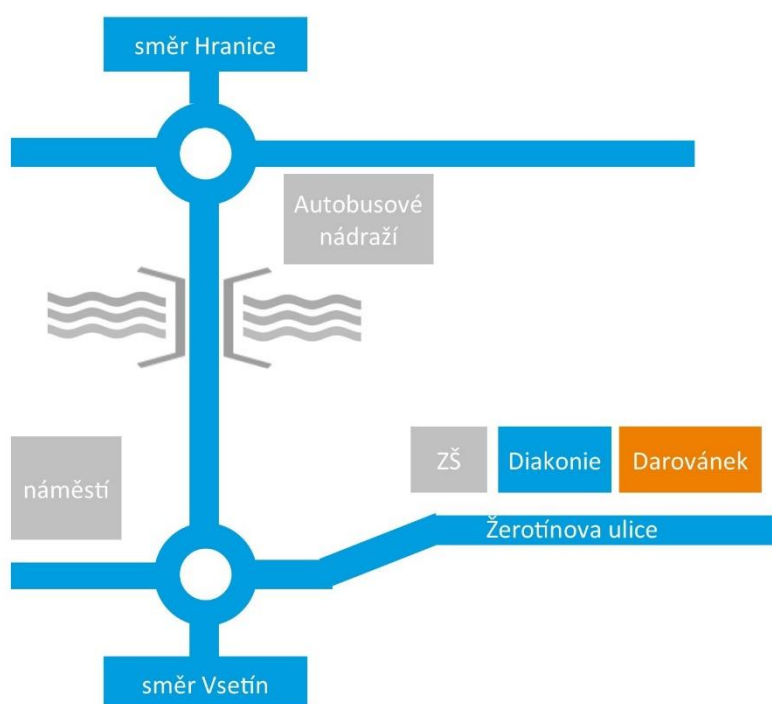
Pondělí	9:00 – 17:00
Úterý	9:00 – 17:00
Středa	9:00 – 17:00
Čtvrtek	9:00 – 17:00

Co nám můžete přinést? Co si od nás můžete odnést:

- Věci hezké (na sebe i do ruky), zajímavé, kuriózní, starožitné, ručně vyrobené

Co nepřijímáme:

- elektrospotřebiče,
- nábytek,
- kočárky a sedačky,

Bohoslužby:

14. 4.	Květná neděle	9.30	bohoslužba slova
18. 4.	Zelený čtvrtek	18.00	bohoslužby s večeří Páně
19. 4.	Velký pátek	9.30	bohoslužby se čtením pašijí a s večeří Páně
21. 4.	Neděle velikonoční	9.30	bohosl. s večeří Páně
28. 4.	neděle	9.30	bohoslužby s večeří Páně
	(sborový den)		host: ses. farářka Mária Jenčová
		14.00	téma: Dar a síla modlitby
5. 5.	neděle	9.30	bohoslužby s kázáním pro děti

Další program v našem sboru:

15. 4.	pondělí	18.00	- sborový večer – film <i>Ježíš z Montrealu</i>
--------	---------	-------	--

Pravidelný týdenní program

Středa	15.15	náboženství pro předškoláky (10.+24.4.)
	17.00	setkání rodin (3.+17.4., u Fuksů)
Čtvrtek	13.00	náboženství
	18.00	biblická hodina
Pátek	18.00	mládež
Neděle	8.45	zkouška pěveckého kroužku
	9.30	bohoslužby a nedělní škola

Bohoslužby v Domově Seniorpark:

- neděle co 14 dní ve 14.00 hod.
- farář Daniel Heller 7.4., 21.4., 5.5.

Úřední hodiny:

kdykoli dle dohody

Farář Daniel Heller

mobil: 777 342 910

pevná linka: 571 161 561

daniel.heller@evangnet.cz

Pastorační pracovnice

Věra Tyralíková

mobil: 723 981 253

Pokladník Eva Janírková

mobil: 777 344 994

Adresa sboru:

Blahoslavova 3

757 01 Val. Meziříčí

telefon do kanceláře:

571 161 560

e-mail: [valasske-](mailto:valasske-mezirici@evangnet.cz)

mezirici@evangnet.cz

číslo účtu

u Poštovní spořitelny:

190396260/0300

[http://valasske-](http://valasske-mezirici.evangnet.cz)

[mezirici.evangnet.cz](http://valasske-mezirici.evangnet.cz)

NÁŠ ČASOPIS

Vydáno 7. 4. 2019

Příspěvky, ohlasy

a připomínky přijímá:

Anna Jelínková

Palackého 420/21

757 01 Val. Meziříčí

mobil: 721 935 185

anna@jelinek.eu